

Yorick visszatér

A csillagok igen a csillagok
Az angyalok rangjelzései ott
Vannak hová felvarrta őket a
Mennyei káplár-hierarchia
De én Uram bakád én hol vagyok
S hogy közlegényként is ragyoghatok
Te tetted-é vagy én tettem magammal
Jó jó tudom sohase voltam angyal
S mégis üres fakózöld váll-lapom
Szebb mint amit Te hordasz válladon

Végül is hogy gondoltad az egész
Világot hol egészebb lett a rész
Mint kozmoszból varrt díszruhád a rend
Mit rég kihíztál és csillag-patent-
Ek ezre pattan rajta szét örökkön
(Rangjelzés vagy patent e képzavar
Ha téged nem hát engem sem zavar)
Körömpiszoknyi földünk s e piszokba
Amely fölött körmöd lerágott holdja
Fénylik vetünk és aratunk is rögtön

Hogy meg ne lásd hasznunk lehet belőle
Mert mint mi rád úgy köpnél rá a földre
Meg is tetted már Vízözön-alakban
S mi úszhattunk a mocskos-barna habban
Bárkánkra oly sebtében felpakolva
Egy listára került az eb s a bolha
De mégis mindig volt egy Ararát
S nem csókolgattuk zsarnokunk farát
Szőlőt ültettünk inkább hegy tövén
Lerészegedtünk s asszonyunk ölén

Alusszuk át azóta éjszakáink
Mit bánva Ábelt és mit bánva Káint

Az ősökért ne hidd hogy az felel
Ki nyíltan él s nem felhő rejti el
Mint téged és hitvány üzelmeid
Hogy Te vagy Isten egyedül ne hidd
Itt isten az kinek bár púp a hátán
Koalíciós partnere a Sátán
Hol jobbra ülve hol meg balra fent
Így működik az égi parlament

Voltam s vagyok de hogyha nem leszek
Hiányod lennék és nem érdemed
Bohócnadrágodon a luk hol épp
Résre talált s most szállong a sötét
S hidd csak tovább hogy a fekete lyuk
A segglikad hová minden bejut
S ki nem holott a funkciója nem
Ez voltaképp de tiltja illemem
Az olvasók előtt kiteredetnem
Hisz nem vagyok se csillagász se isten

Isten hát véled Istenem igen
Helsingőr úgy lebeg a semmiben
Ahogy Noé kasztrált hímtagja éppen
(Nem megható e bibliai képem?)
De hát mit ér a vén kasztrációja
Lányát fiát meghozta már a gólya
S elfetrenghet holtáig részegen
Véget nem ér amit e sárgolyóra
Kimért az Úr s akárcsak idelenn
Kétharmaddal dönt a történelem

Fent vagy elég tán az egyszerű többség
Hogy ezt a kis világot romba döntsék
Ki tudja hogy amott kiben mi munkál
Ki mirtuszt nem kapott kinek meg oltár
Elég díszes nem épült jaj ki tudja
Csak én vagyok kinek elég a púpja
S ha minden varjú azt károgja voltál

Azt felelem nyugodtan félig holtan
Igazatok van udvaroncok voltam
De nem ti én én támadok fel újra.

(A [*Kormos István és Baka István versei*](#) című kötetből.

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)